

Nr 427.

Av herr **Sköldin**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 30 med förslag till vägtrafikförordning m. m.*

Den ökade motortrafiken medför att ett betydande antal djur årligen dödas av motorfordon. Med anledning härav har från flera håll påpekats den brist som föreligger i gällande vägtrafikförordning, att där icke uttryckligen stadgas, att motorfordonsförare skall iakttaga försiktighet och »hålla med hänsyn till förhållandena tillräckligt låg hastighet», när det gäller andra djur än kreatur. Från Svenska jägareförbundet har framställning gjorts, att ifrågasvarande brist skulle avhjälpas i det förslag, som nu förelagts riksdagen. Svenska kennelklubben och Sveriges djurskyddsföreningars riksförbund ha också gjort framställningar i samma riktning. Det har därvid med rätta anmärkts, att beteckningen »kreatur» utgör en oklar benämning för vad som därmed avses. En stor del av svenska folket tänker nog endast på nötkreatur, ehuru även andra djur inrymmas i denna beteckning.

Hur många djur som genom ovarsamhet, vårdslöshet och — när det gäller villebråd — mången gång med berått mod årligen dödas av motorfordon är icke möjligt att avgöra. Det torde emellertid vara uppenbart att ifrågasvarande antal är avsevärt. Som exempel må framhållas, att under åren 1941—1945, då som bekant motorfordonstrafiken i vårt land var mycket begränsad, utgjorde antalet av motorfordon dödade hundar, för vilka ersättning från försäkringsbolag utbetalts, 193. För femårsperioden 1946—1950 är motsvarande siffra 720. Då antalet försäkrade hundar utgör ca 10 % av landets hela hundbestånd, skulle mot bakgrunden av nämnda siffror antalet årligen av motorfordon dödade hundar kunna beräknas uppgå till ca 1 400.

Villebråd bli i ännu högre grad offer för motorfordon. Utöver det djurplågeri, som påkörda villebråd utsättas för, är det även ur trafiksäkerhets-synpunkt angeläget att varje motorfordonsförare redan vid erhållande av körkort är väl förtrogen med att det strider mot gällande trafikregler att icke iakttaga varsamhet, när djur uppenbara sig i vägbanan. Det skulle öka trafiksäkerheten, och det skulle också bespara många djur onödiga lidanden.

De framställningar om ändring i vägtrafikförordningen, som påyrkats från ovannämnda organisationer och som äro desamma som föreslås i denna motion, bemötas i propositionen med att bestämmelser på hithörande område finnas i gällande jaktlag och jaktstadga och att därför inga skäl finnas att införa dem i vägtrafikförordningen. I propositionen framhålles dock att tillräcklig kännedom om dessa bestämmelser icke förefinnes, »utan torde

erforderlig upplysning härom böra spridas på annat sätt». Det anföres icke vilket »annat sätt» som skulle vara lämpligare att sprida denna upplysning. Att införa dessa bestämmelser i vägtrafikförordningen, som måste läsas av alla som skola ha körkort, anser undertecknad vara det enklaste och mest rationella sättet att delgiva motorförarna kännedom om denna sak. Då det torde vara ett mycket litet antal motorfordonsförare, som ha vetskap om dessa bestämmelser i jaktlag och jaktstadga, bli de upplysta härom först sedan de ertappats med överträdelse av dessa bestämmelser. Under alla förhållanden torde det få anses föga rationellt att genom bestämmelser i jaktlagen och jaktstadgan sprida upplysningar, som gälla motorfordons-
trafiken, alldenstund det finns en särskild författning för detta ändamål. I synnerhet som man i detta fall med en så enkel åtgärd som att utbyta ordet »kreatur» mot »hemdjur och villebråd» kan åstadkomma denna förbättring.

Under åberopande av vad ovan anförts föreslås,

att 46 § mom. 1 punkt L) må få följande lydelse: »Då fordonet nalkas hemdjur och villebråd.»

Stockholm den 17 februari 1951.

P. A. Sköldin.
